

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПІДХІД ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ
ЗАКОНОМІРНОСТЕЙ РОЗСЕЛЕННЯ МЕШКАНЦІВ МІСТ**

Аксьонова Ю. О., студентка 3 курсу навчально-наукового інституту Економіки і менеджменту

Давідич Н. В., к.т.н., доцент викладач кафедри Управління проектами в міському господарстві і будівництві

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Розвиток інформаційного забезпечення транспортних систем міст є ефективним способом управління міграцією населення [1]. В сучасних умовах при збільшенні інтенсивності руху транспортних засобів одним з основних завдань при проектуванні транспортних систем міст є прогнозування параметрів потоків транспорту та пасажирів. Для вирішення цієї проблеми виникає необхідність врахування великої кількості чинників, які пов'язані з показниками розвитку міста [2]. Визначення напрямків вдосконалення параметрів транспортних систем є серйозною проблемою. Це обумовлюється високим ступенем невизначеності щодо майбутнього впливу пропонованих заходів на стан транспортної системи [3].

Транспортна система забезпечує стійкість та доступність засобів транспорту для населення міст, можливість вільного пересування між районами міста. Це впливає на розвиток системи розселення, працевлаштування, відпочинку [4]. Розвиток сучасного розумного міста неможливо без правильної інформації в потрібний час. Це потребує визначення виду інформації, яка формує потреби мешканців міст на пересування. При цьому, громадяни, постачальники послуг і муніципальна влада мають підставу для прийняття більш якісних рішень, що призведуть до підвищення рівня життя мешканців і загальноміської стійкості. Це може бути одним з основних напрямків політики держави, яка передбачає координацію рішень міського розвитку з розвитком транспортної системи.

Формалізувати потреби населення у пересуваннях можливо шляхом формуванням матриці кореспонденцій з використанням функції тяжіння, що визначає імовірність вибору пересування мешканців району між районами міста. Функцію тяжіння необхідно визначати диференційовано для всіх груп самодіяльного населення міст. При цьому, в будь-яких процесах, в яких бере участь людина, є індивідуальне та колективне поведіння. Метою користувачів транспортної мережі може бути мінімум втрат, які пов'язані з поїздкою. Це може бути час водіння, вартість нервової енергії тощо. Також

можлива максимізація безпеки пересування з найменшим відхиленням від умов комфорту при виконанні пересувань за декількома маршрутами. Це потребує адекватного опису поведінки людини на практиці. При цьому доцільне поєднання технологічної ефективності та поведінкових змін. Отримання необхідної інформації можливо за результатами натурних досліджень.

Література:

1. Кудрявцев О. К. Расселение и планировочная структура крупных городов-агломераций [Текст] / О. К. Кудрявцев. – М.: Стройиздат, 1985. – 136 с.
2. Пугачев И. Н. Теоретические принципы и методы повышения эффективности функционирования транспортных систем городов: дисс. докт. техн. наук: 05.22.01. [Текст] / И. Н. Пугачев И. Н. – Екатеринбург, 2010. – 354 с.
3. Shiftan Y. Scenario building as a tool for planning a sustainable transportation systemm [Text] / Y. Shiftan, S. Kaplan & S. Hakkert, S. Transportation Research Part D: Transport and Environment, 2003, 8(5). – P. 163-167.
4. Гольская Ю. Н. Оценка влияния транспортной инфраструктуры на социально-экономическое развитие региона: дисс. канд. техн. наук: 08.00.05. [Текст] / Ю. Н. Гольская. – Екатеринбург, 2013. – 228 с.

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Аксьонова Ю. О., студентка 3 курсу Навчально-наукового інституту економіки і менеджменту

Косенко Н. В. доцент кафедри управління проектами в міському господарстві і будівництві, канд.техн.наук, доцент

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

В даний час питанням управління персоналу приділяється дедалі більше уваги. Питання ефективної роботи виробництва та вирішення завдань, пов'язаних із підвищенням конкурентоспроможності, рентабельності будь-якого підприємства, установи, його стабільності замикаються на «якості» (якісному) складі кадрів, його потенціалі.

Сучасна зарубіжна практика та власний вітчизняний досвід доводять: ефективності будь-якої діяльності, зокрема в управлінні персоналом, можна досягти за умови забезпечення управлінської діяльності, практичної реалізації управлінських напрацювань, постійного удосконалення форм та методів управління та урахування динамічного розвитку нових технологій [1].

Методи управління – це засоби здійснення управлінських впливів на персонал для досягнення цілей підприємства. На основі класифікації за способом впливу на працівника розрізняють адміністративні, економічні та соціально-психологічні методи управління. Більш ефективними є економічні методи, але відсутність почуття задоволеності від роботи, згуртованості колективу, налагодженні психологічного клімату, можуть призвести до небажаного результату.